

İnsan nisyandan alındığı için nisyana müpteladır. Nisyanın en kötüsü de nefsin unutulmasıdır.

İ'lem eyyühe'l-aziz! İnsan nisyandan alındığı için nisyana müpteladır. Nisyanın en kötüsü de nefsin unutulmasıdır. Fakat hizmet, sa'y, tefekkür zamanlarında nefsin unutulması, yani nefse bir iş verilmemesi dalalettir. Hizmetler görüldükten sonra neticede, mükâfat zamanlarında nefsin unutulması kemaldır. Bu itibarla ehl-i dalal ile ehl-i kemal, nisyan ve tezekkürde müteakistirler.

Evet dâll olan kimse, bir iş ve bir ibadet teklifinde başını havaya kaldırarak firavunlaşır. Lâkin mükâfatın, menfaatin tevziinde bir zerreyi bile terk etmez. Amma nefsin unutan ehl-i kemal; sa'y, tefekkür, sülûk zamanlarında her şeyden evvel nefsin ileri sürüyor fakat neticelerde, faydalarda, menfaatlerde nefsin unutmakla en geriye bırakıyor.